

— uwzględnienie żądań stwierdzenia nieważności i odszkodowania przedstawionych przez wnoszącą odwołanie przed Sądem ds. Służby Publicznej;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Carina Skareby wnosi w odwołaniu o uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej (SSP) wydanego w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie F-46/06 Skareby przeciwko Komisji oddalającego jej skargę, w której żądała stwierdzenia nieważności sprawozdania z przebiegu jej kariery zawodowej za 2004 r. oraz odszkodowania.

W uzasadnieniu swojego odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty dotyczące: oczywistych błędów w ocenie (pkt 66, 98 i 113 zaskarżonego wyroku) i niewłaściwej oceny dowodu (pkt 68).

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2008 r. — Cattin i Cattin przeciwko Komisji

(Sprawa T-194/08)

(2008/C 197/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: R. Cattin & Cie (Bimbo, Republika Środkowoafrykańska) i Yves Cattin (Kadyks, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Wägenbaur, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 18 946 139 EUR za poniesioną szkodę majątkową,
- zasądzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 100 000 EUR za doznaną krzywdę,
- zasądzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącego kwoty 150 000 EUR za doznaną krzywdę,
- zasądzenie odsetek za zwłokę od tych kwot od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie do dnia zapłaty, według stawki rocznej równej stawce ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonej o 2 punkty, lecz nieprzekraczającej stawki 6 %,

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą i skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca spółka, specjalizująca się w produkcji, przetwarzaniu i wywozie kawy w Republice Środkowoafrykańskiej została wykluczona z finansowania przez Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) spłaty wierzytelności posiadanych wobec instytucji państwowej „Soutien Café”, utworzonej w celu utrzymania cen kawy w okresie znaczącego spadku cen pod koniec lat 80-tych. Skarżąca spółka została wykluczona ze spłaty wierzytelności z uwagi na fakt, że zgodnie ze sprawozdaniem z audytu sporządzonym na wniosek władz krajowych, dopuściła się prawdopodobnie defraudacji pewnych kwot na rzecz swych współników. Skarżąca spółka musiała w wyniku tego wykluczenia zawiesić swoją działalność i zwolnić ośmiuset pracowników zatrudnionych na stałe na plantacjach

Na poparcie skargi, skarżący podnoszą przede wszystkim naruszenie i) prawa do obrony, w zakresie w jakim skarżąca nie została wysłuchana przy sporządzaniu sprawozdania z audytu stwierdzającego defraudację środków pieniężnych, oraz ii) domniemania niewinności, gdyż żaden dowód nie został przedstawiony na poparcie tego wniosku sprawozdania.

Ponadto skarżący podnoszą zarzut oparty na naruszeniu zasad skutecznej ochrony sądowej, pewności prawa i obowiązku uzasadnienia, gdyż skarżąca spółka została wykluczona ze spłaty wierzytelności, bez przekazania jej jakiegokolwiek decyzji przez Komisję i bez formalnego poinformowania jej o zaleceniach sprawozdania z audytu, które było podstawą tego wykluczenia.

Wreszcie, skarżący twierdzą, że Komisja naruszyła zasady należytej staranności i dobrej administracji, gdyż wnioski skierowane do Komisji przez krajowe władze dotyczące skarżącej spółki pozostały bez odpowiedzi a sprawozdanie z audytu, które oparte było na błędnych danych liczbowych wymagało sporządzenia kontreksperyty, co Komisja przyznała, nie przystępując jednak do sporządzenia jej.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2008 r. — Market Watch przeciwko OHIM — Ares Trading (SEROSLIM)

(Sprawa T-201/08)

(2008/C 197/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Market Watch Franchise & Consulting, Inc. (Freeport, Wyspy Bahama) (przedstawiciel: adwokat J.E. Korab)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Ares Trading, SA (Aubonne, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- dopuszczenie skargi wniesionej przez skarżącą;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie R 0805/2007-2 i odrzucenie wniosku drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, mającego na celu unieważnienie spornego wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SERO SLIM” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 — zgłoszenie nr 4 113 321

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczcie: Druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczcie: Słowny znak towarowy „SERO SLIM” dla towarów z klasy 5 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 405 694

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich towarów z klasy 5 oraz w odniesieniu do „mydeł, odżywek w płynie do włosów i past do zębów” z klasy 3

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ najważniejszym elementem oceny istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd jest całościowe wrażenie wywierane na właściwym kręgu odbiorców przez te dwa znaki towarowe. Ponadto istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, które byłoby istotne z punktu widzenia prawa znaków towarowych, zależy w tym kontekście od licznych okoliczności, włączając w to, aczkolwiek niewyczerpująco, rozpoznawalność rozpatrywanego znaku, skojarzenia, jakie używane lub zarejestrowane oznaczenie może wywoływać, jak również stopień podobieństwa między znakiem towarowym a oznaczeniem lub między oznaczonymi towarami i usługami.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2008 r. — Team Relocations NV przeciwko Komisji

(Sprawa T-204/08)

(2008/C 197/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Team Relocations NV (Zaventem, Belgia) (przedstawiciele: H. Gilliams, J. Bocken, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w części, w jakiej stanowi on, że skarżąca naruszyła art. 81 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia EOG w okresie od stycznia 1997 r. do września 2003 r., ustalając w sposób bezpośredni i pośredni ceny usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii, dzieląc część rynku i manipulując postępowaniem przetargowym;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w części, w jakiej nakłada na skarżącą grzywnę w wysokości 3,49 mln EUR;
- tytułem żądania ewentualnego znaczne obniżenie wysokości grzywny nałożonej we wspomnianej decyzji;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w sprawie postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia EOG w zakresie, w jakim wspomniana decyzja nakłada na skarżącą grzywnę.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi osiem zarzutów.

Po pierwsze, skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG, jak również obowiązek uzasadnienia, stwierdzając w art. 1 decyzji, że skarżąca brała udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 81 WE w okresie od stycznia 1997 r. do września 2003 r.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, a także wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾, uwzględniając w celu obliczenia podstawowej kwoty grzywny łączną wartość sprzedaży skarżącej na belgijskim rynku usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych, w tym również obrót osiągnięty w zakresie przeprowadzek osób prywatnych.